

Kraków-Warszawa, 07 grudnia 2023 r.

Uchwała komisji habilitacyjnej z dnia 7 grudnia 2023 powołanej w postępowaniu w sprawie nadania stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk ścisłych i przyrodniczych w dyscyplinie nauki fizyczne wszczętym na wniosek dr. Tomasza Urbańczyka

Komisja habilitacyjna w składzie:

1. Prof. dr hab. Paweł Kowalczyk – przewodniczący (Uniwersytet Warszawski)
2. Prof. dr hab. Czesław Radzewicz – recenzent (Uniwersytet Warszawski)
3. dr hab. Piotr Wcisło, prof. UMK – recenzent (Uniwersytet Mikołaja Kopernika w Toruniu)
4. dr hab. Piotr Masłowski, prof. UMK – recenzent (Uniwersytet Mikołaja Kopernika w Toruniu)
5. dr hab. Rafał Hakalla, prof. UR – recenzent (Uniwersytet Rzeszowski)
6. Prof. dr hab. Franciszek Krok – członek komisji (Uniwersytet Jagielloński)
7. dr hab. Kamil Awiśnik, prof. UJ – sekretarz komisji (Uniwersytet Jagielloński)

powołana przez Radę Dyscypliny Nauki Fizyczne Uniwersytetu Jagiellońskiego działającej na podstawie art. 221 ust. 10 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. z 2020 r. poz. 85 z późn. zm.) obradowała w dniu 07.12.2023 r. na posiedzeniu wykorzystującym środki komunikacji elektronicznej, za pośrednictwem platformy Zoom.

Po zapoznaniu się z recenzjami i dokumentacją wniosku Komisja stwierdza, że aktywność naukowa doktora Tomasza Urbańczyka oraz jego osiągnięcie naukowe, dotyczące badań spektroskopowych oraz analizy widm dwuatomowych molekuł van der Waalsa zawierających atom kadmu jak również metod wyznaczania potencjałów molekularnych na podstawie widm eksperymentalnych za pomocą algorytmów wykorzystujących techniki sztucznej inteligencji, przedstawione w serii siedemnastu publikacji naukowych, stanowią istotny wkład w rozwój dyscypliny naukowej nauki fizyczne i **wyraża pozytywną opinię w sprawie nadania dr. Tomaszowi Urbańczykowi stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk ścisłych i przyrodniczych w dyscyplinie nauki fizyczne** uznając spełnienie przesłanek warunkujących nadanie stopnia doktora habilitowanego, o których mowa w art. 219 ust. 1 pkt 1-3 wskazanej ustawy.

Uzasadnienie

Członkowie Komisji zapoznali się z przedstawionym przez dr. Tomasza Urbańczyka dwoma osiągnięciami naukowymi przedstawionym w formie dwóch zbiorów liczących łącznie 17 publikacji, jego pozostałym dorobkiem naukowym oraz przedłożonymi recenzjami.

Po przeanalizowaniu całokształtu dorobku naukowego Habilitanta oraz Jego aktywności dydaktycznej oraz współpracy naukowej a następnie dyskusji, w wyniku jawnego głosowania Komisja większością głosów (**sześć głosów ZA, zero głosów PRZECIW, jeden głos WSTRZYMUJĄCY SIĘ**) uznała dokumentację złożoną przez dr. Tomasza Urbańczyka za spełniającą, zarówno od strony merytorycznej jak i formalnej,

wymagania ustawowe i zwyczajowe stawiane kandydatom do stopnia doktora habilitowanego. Komisja uznała, że dr Tomasz Urbańczyk spełnia wszystkie wymogi ustawowe z art. 219 ustawy Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce: posiada stopień doktora nauk fizycznych, wykazuje się istotną aktywnością naukową oraz posiada w dorobku osiągnięcia naukowe, stanowiące znaczny wkład w rozwój dyscypliny nauki fizyczne zaprezentowane w dwóch cyklach powiązanych tematycznie artykułów naukowych. Prace badawcze pana dr. Tomasza Urbańczyka skoncentrowały się na udoskonaleniu układów eksperymentalnych do wytwarzania dimerów w naddźwiękowej wiązce molekularnej (LIF, OODR) oraz poszukiwaniu nowatorskich modeli związanych głównie z dwuatomowymi molekułami van der Waalsa.

W trakcie dyskusji zostało podniesionych wiele zastrzeżeń do dorobku habilitanta. Trzech spośród czterech Recenzentów było zgodnych, że osiągnięcia dr. Tomasza Urbańczyka zaledwie w stopniu dostatecznym spełniają warunki stawiane do nadania stopnia doktora habilitowanego. Do największych zastrzeżeń należy brak długich staży zagranicznych i niewielka liczba uczestnictw w konferencjach zagranicznych. To przekłada się na słabą rozpoznawalność prac publikowanych przez kandydata (niski indeks Hirscha i liczba cytowań bez autocytowań). W odpowiedzi do postawionych zastrzeżeń dr hab. Piotr Wcisło stwierdził, że dr Tomasz Urbańczyk nie prowadzi badań w „najgorętszych” tematach, jednak jest specjalistą w dziedzinie klasycznej spektroskopii i rzetelnie prowadzi swoje badania, co jest dużą wartością dla dziedziny. Z kolei dr hab. Piotr Maślowski zaakcentował, że pomimo tych zastrzeżeń nie zmienia to faktu, że otrzymane przez dr. T. Urbańczyka wyniki są unikalne.

Załącznik nr 1 do niniejszej uchwały, zawierający protokół z posiedzenia Komisji, będący podstawą uzasadnienia Uchwały Komisji, stanowi jej integralną część.

Sekretarz Komisji

dr hab. Kamil Awiuk

Przewodniczący Komisji

prof. dr hab. Paweł Kowalczyk

**Protokół z posiedzenia Komisji ds. postępowania o nadanie dr. Tomaszowi Urbańczykowi
stopnia doktora habilitowanego**

We wniosku skierowanym do Rady Dyscypliny Naukowej Nauki Fizyczne Uniwersytetu Jagiellońskiego złożonym w dniu 27 marca 2023 za pośrednictwem Rady Doskonałości Naukowej dr Tomasz Urbańczyk przedstawił osiągnięcie naukowe w postaci dwóch cykli publikacji jako podstawę do ubiegania się o stopień doktora habilitowanego w dziedzinie nauk ścisłych i przyrodniczych w dyscyplinie nauki fizyczne. Rada Dyscypliny Nauki Fizyczne Uniwersytetu Jagiellońskiego na posiedzeniu w dniu 22 czerwca 2023 powołała komisję habilitacyjną w postępowaniu o nadanie dr. Tomaszowi Urbańczykowi stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk ścisłych i przyrodniczych w dyscyplinie nauki fizyczne. Na podstawie ankiety przeprowadzonej przez sekretarza Komisji, przewodniczący Komisji wyznaczył termin posiedzenia na dzień 7 grudnia 2023 o godzinie 11:00, w formie wideokonferencji na platformie Zoom.

Posiedzenie Komisji odbyło się dnia 7 grudnia 2023 roku o godzinie 11:00 przy wykorzystaniu środków komunikacji elektronicznej. Komisja zebrała się w pełnym składzie:

1. Prof. dr hab. Paweł Kowalczyk – przewodniczący (Uniwersytet Warszawski)
2. Prof. dr hab. Czesław Radzewicz – recenzent (Uniwersytet Warszawski)
3. dr hab. Piotr Wcisło, prof. UMK – recenzent (Uniwersytet Mikołaja Kopernika w Toruniu)
4. dr hab. Piotr Masłowski, prof. UMK – recenzent (Uniwersytet Mikołaja Kopernika w Toruniu)
5. dr hab. Rafał Hakalla, prof. UR – recenzent (Uniwersytet Rzeszowski)
6. Prof. dr hab. Franciszek Krok – członek komisji (Uniwersytet Jagielloński)
7. dr hab. Kamil Awsiuk, prof. UJ – sekretarz komisji (Uniwersytet Jagielloński)

Przed posiedzeniem członkowie Komisji podjęli za pomocą poczty elektronicznej jednomyślną decyzję o odstąpieniu od kolokwium habilitacyjnego.

Przewodniczący rozpoczął posiedzenie potwierdzając obecność wszystkich członków oraz wpłynięcie kompletu recenzji. Wszystkie recenzje były pozytywne. Przewodniczący Komisji zapytał, czy wszyscy członkowie Komisji zapoznali się z materiałami dostarczonymi przez habilitanta oraz recenzjami, przygotowanymi przez recenzentów i rozesłanymi do członków Komisji przez sekretarza Komisji. Wszyscy członkowie Komisji odpowiedzieli pozytywnie. Nikt nie zgłaszał zastrzeżeń co do jakości uczestniczenia w wideokonferencji.

Przewodniczący Komisji, prof. dr hab. Paweł Kowalczyk potwierdził w odniesieniu do wymogów stawianych kandydatom do nadania stopnia doktora habilitowanego, że pan Tomasz Urbańczyk posiada stopień doktora, przedstawił dwa cykle artykułów naukowych powiązanych tematycznie, przedstawił swoją aktywność naukową w więcej niż jednej uczelni jak również przedstawił oświadczenia współautorów.

Następnie przewodniczący Komisji, prof. dr hab. Paweł Kowalczyk poprosił recenzentów o podsumowanie swoich recenzji.

Dr hab. Rafał Hakalla podsumowując swoją recenzję stwierdził: *Zainteresowania naukowe pana dr. Tomasza Urbańczyka koncentrowały się głównie wokół rejestracji oraz analizy widm spektralnych dwuatomowych molekuł van der Waalsa zawierających atom kadmu. Motywacją była chęć eksperymentalnej weryfikacji przewidywań teoretycznych (ab initio) dotyczących potencjałów elektronowych badanych molekuł dwuatomowych. Kolejnym nurtem zainteresowań Habilitanta stała się tematyka sięgająca swymi korzeniami jeszcze jego studiów doktoranckich, a mianowicie próba opracowania nowych metod wyznaczania potencjałów na podstawie widm eksperymentalnych. Innowacyjność tych metod miała polegać głównie na wykorzystaniu do tego celu technik sztucznej inteligencji, takich jak sieci neuronowe, a także algorytmów genetycznych. Ich konfrontacja z najlepszymi metodami stosowanymi do tej pory w spektroskopii miała przynieść odpowiedź na temat ich znaczenia dla fizyki molekularnej.*

Prace badawcze pana dr. Tomasza Urbańczyka skoncentrowały się na udoskonaleniu układów eksperymentalnych do wytwarzania dimerów w naddźwiękowej wiązce molekularnej (LIF, OODR) oraz poszukiwaniu nowatorskich modeli związanych głównie z dwuatomowymi molekułami van der Waalsa. Na najważniejsze osiągnięcia Habilitanta w tej dziedzinie składają się w szczególności: i) opracowanie metody, która pozwala w systematyczny sposób wyznaczyć optymalną wartość promienia równowagowego na podstawie analizy rozkładu natężeń składowych oscylacyjnych w widmach wzbudzenia (publikacja A4); ii) opracowanie reprezentacji potencjałów w pobliżu bariery (publikacja A5); iii) opracowanie techniki selektywnego wzbudzenia wybranych izotopologów molekuł CdRg z wykorzystaniem metody OODR (publikacje A6 i A7); iv) opracowanie metody wzbudzenia pojedynczych poziomów rotacyjnych molekuły CdNe z wykorzystaniem metody OODR (publikacja A8); v) opracowanie metody wyznaczania stałych rotacyjnych na podstawie obserwowanych widm eksperymentalnych (publikacja A8); vi) opracowanie alternatywnego sposobu odtwarzania potencjału molekularnego na podstawie widma doświadczalnego z wykorzystaniem sieci neuronowej (publikacja B2); vii) odpowiednie przygotowanie danych do uczenia sieci neuronowej (publikacje B3 i B4); viii) pomysł i opracowanie użycia algorytmu genetycznego do wyznaczania parametrów potencjału elektronowego (publikacja B5).

W dalszej wypowiedzi dr hab. Rafał Hakalla zwrócił uwagę, że Habilitant był zaangażowany w realizację 8 projektów, był promotorem pomocniczym dysertacji doktorskiej pani Joanny Sobczuk jak również współpracuje z uznanymi grupami badawczymi zajmującymi się zarówno doświadczalną jak i teoretyczną spektroskopią molekularną. Zwrócił jednocześnie uwagę na względnie krótki okres stażu Habilitanta odbytego po uzyskaniu stopnia doktora. Zaznaczył jednak, iż staż ten dotyczył współpracy związanej z problematyką czysto teoretyczną, która to kooperacja może być z powodzeniem kontynuowana z dowolnego miejsca na świecie, dając możliwość codziennych konsultacji bez względu na odległość. Dr hab. Rafał Hakalla wyraźnie podkreślił, iż w przedstawionym dorobku naukowym Habilitanta, drugi staż u profesora Asena Pashova na Uniwersytecie Sofijskim, zaowocował znakomitymi publikacjami A12, B1, P8, i P9. Kończąc swoją wypowiedź dr hab. Rafał Hakalla stwierdził, iż pan dr Tomasz Urbańczyk spełnia wszystkie wymagania określone w art. 219 ust. 1 ustawy z dnia 20 lipca 2018 Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce dla uzyskania stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk ścisłych i przyrodniczych, w dyscyplinie nauki fizyczne.

Dr hab. Piotr Maślowski podsumowując swoją recenzję stwierdził: *Tematem pierwszego cyklu są badania i analiza widm dwuatomowych molekuł van der Waalsa zawierających atom kadmu. Głównym celem prowadzonych badań była weryfikacja eksperymentalna obliczeń teoretycznych potencjałów oddziaływania badanych molekuł. Najważniejszymi osiągnięciami w tym cyklu było zastosowanie metody podwójnego rezonansu do zbadania po raz pierwszy stanu o symetrii gerade w molekułe Cd₂, który później został zidentyfikowany. Badanie tego stanu nie byłoby możliwe przy bezpośrednim wzbudzeniu jednofotonowym. Kolejne osiągnięcie to pomiary widm cząsteczek CdAr, CdKr z wykorzystaniem selektywnego wzbudzenia izotopologów oraz cząsteczki CdNe z wykorzystaniem selektywnego wzbudzenia wybranych poziomów rotacyjnych, co ułatwiło analizę danych i dokładne wyznaczenie stałych molekularnych, co było możliwe dzięki wykorzystaniu techniki OODR. Następnym osiągnięciem było zaproponowanie schematu chłodzenia molekuł Cd₂ bazując na schemacie Walthera wprowadzonym dla cząsteczek Hg₂ i rozszerzenie tego schematu do wersji umożliwiającej chłodzenie oscylacyjno-rotacyjne molekuł Cd₂ i sprawdzenie jaka może być efektywność tego chłodzenia. Należy też podkreślić systematyczne i obszerne porównanie potencjałów teoretycznych i doświadczalnych dla molekuł Cd₂ i CdAr uzupełnione nowymi obliczeniami teoretycznymi potencjałów oddziaływania dla tych układów.*

W dalszej części wypowiedzi dr hab. Piotr Maślowski stwierdził, że dorobek naukowy jest bardzo obszerny a jego uzyskanie wymagało zarówno wiedzy i umiejętności eksperymentalnych jak i znajomości teorii fizyki molekularnej. Wskazał też, że część eksperymentalna bazuje na aparaturze światowej klasy, a przeprowadzone pomiary bazujące na wiązce molekularnej o dobrze określonych właściwościach i laserach pracujących na długości fali poniżej 400 nm są trudne w realizacji i uzyskane osiągnięcia stanowią znaczny wkład w rozwój dyscypliny nauki

fizyczne. Te same wrażenia odnoszą się do drugiego cyklu dotyczącego zastosowania technik sztucznej inteligencji do wyznaczania potencjałów molekularnych.

Dr hab. Piotr Masłowski podniósł również kwestię niskiej liczby cytowań co może świadczyć o słabym wpisaniu się w trendy prowadzonych na świecie badań i konieczności przedstawienia swoich wyników w szerszym kontekście. Zaznaczył jednak, że prace realizowane w ostatnim okresie przy współpracy z grupami z Gdańska i Torunia pokazują rozszerzenie tematyki prowadzonych badań co daje szansę na dalszy rozwój Habilitanta. Kończąc swoją wypowiedź dr hab. Piotr Masłowski stwierdził, że przedstawione osiągnięcia naukowe stanowią znaczny wkład w rozwój dyscypliny nauki fizyczne a publikacje spełniają wszelkie wymogi, które są narzucone przez ustawę.

Prof. dr hab. Czesław Radzewicz rozpoczął swoją wypowiedź od podsumowania zawartego w recenzji: *Reasumując, uważam, że dorobek naukowy dr. Tomasza Urbańczyka po uzyskaniu stopnia doktora spełnia wymogi ustawowe i zwyczajowe dla przyznania mu stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie fizyki i wnioskuje o nadanie mu tego stopnia.*

W dalszej wypowiedzi stwierdził, że nie najlepiej wygląda odpowiedź środowiska naukowego na prace dr. T. Urbańczyka a liczba cytowań jest znikoma, co może wynikać ze złej strategii publikacyjnej. Podkreślił jednak, że fakt tak niskiej liczby cytowań jest dla niego niezrozumiały. Druga uwaga dotyczyła faktu, że instrumentarium od czasu doktoratu nie zostało zmienione i przez ten okres czasu można było ulepszyć np. lasery, tak aby zwiększyć rozdzielczość spektralną. Niezależnie jednak od zastrzeżeń opinia o dorobku jest pozytywna.

Dr hab. Piotr Wcisło podsumowując swoją recenzję stwierdził: *Osiągnięcie przedstawione przez T. Urbańczyka nie jest osiągnięciem wybitnym na miarę publikacji w czasopiśmie takich jak Science czy Nature. Jest to jednak zestaw wyników na bardzo profesjonalnym i przyzwoitym poziomie z zakresu fizyki molekularnej. Mogę stwierdzić, że Pan dr T. Urbańczyk jest profesjonalistą w dziedzinie kompleksów van der Waalsa i spektroskopii molekularnej. Pozytywnymi aspektami pracy kandydata jest fakt samodzielnego wykonania i połączenia wyników teoretycznych z pomiarami. Dużą zaletą jest też samodzielna konstrukcja aparatury.*

Jeśli zaś chodzi o negatywne strony to dr hab. Piotr Wcisło w swojej wypowiedzi wskazał zbyt krótkie staże naukowe, ale przede wszystkim zaakcentował, że większość osiągnięć jest zrealizowana razem z promotorem doktoratu prof. dr. hab. Jarosławem Koperskim. Jako ostatnią uwagę wskazał fakt, że nie widać też dużych projektów naukowych będących inicjatywą dr. Tomasza Urbańczyka. Swoją wypowiedź dr hab. Piotr Wcisło zakończył słowami: *Podsumowując stwierdzam, że przedstawione osiągnięcie spełnia ustawowe oraz zwyczajowe wymagania stawiane w przewodach habilitacyjnych i wnoszę o dopuszczenie do dalszych kroków postępowania.*

W dalszym ciągu obrad, w ramach dyskusji Przewodniczący poprosił wszystkich członków Komisji o wyrażenie swoich opinii.

Prof. dr hab. Franciszek Krok stwierdził, że dr T. Urbańczyk potrafi zbudować i obsłużyć aparaturę oraz uzyskać, przeanalizować i opublikować wyniki. Wskazał też, że jest problem z ilością cytowań prac Kandydata jak również ilością wystąpień zagranicznych ale niedokładnie wiadomo skąd to wynika. W podsumowaniu swojej wypowiedzi prof. dr hab. Franciszek Krok podkreślił, że dr T. Urbańczyk spełnia kryterium osiągnięcia dojrzałość naukowej poprzez wykazanie prowadzenia eksperymentu oraz analizy danych, w tym analizy z wykorzystaniem sieci neuronowych.

Kolejno głos zabrał **dr hab. Kamil Awskiuk**, który zwrócił uwagę, że Kandydat wykazał się również działalnością dydaktyczną będąc m.in. promotorem 16 prac magisterskich jak i promotorem pomocniczym doktoratu mgr Joanny Sobczuk jak również wykazał się współpracą z sektorem gospodarczym przy realizacji projektów badawczo-rozwojowych razem z dwoma firmami: SKOPIA sp. z o.o. oraz Skopia Estetic Clinica.

Następnie prof. dr hab. Paweł Kowalczyk podkreślił, że Komisja w odniesieniu do dr. T. Urbańczyka powinna ocenić trzy aspekty: i) czy posiada w dorobku osiągnięcia naukowe, stanowiące znaczny wkład w rozwój dyscypliny

nauki fizyczne, ii) czy wykazuje się istotną aktywnością naukową realizowaną w więcej niż jednej uczelni lub instytucji naukowej, w szczególności zagranicznej oraz iii) czy przedłożone osiągnięcie jest indywidualnym wkładem osoby ubiegającej się o stopień doktora habilitowanego i wskazuje na jego samodzielność naukową. Jednocześnie prof. dr hab. Paweł Kowalczyk wskazał punkty dorobku kandydata negatywnie oddziałujące na wyżej wskazane aspekty, a mianowicie: brak kierowania własnym projektem przez Kandydata, większość publikacji razem z promotorem doktoratu prof. dr. hab. Jarosławem Koperskim, krótkie wyjazdy zagraniczne oraz H-index bez autocytowań równy 3.

Jako pierwszy głos zabrał prof. dr hab. Franciszek Krok, który zwrócił uwagę, że badania prowadzone przez Kandydata prowadzone są na aparaturze dzielonej razem z prof. J. Koperskim oraz na fakt, iż duże aparaty wymagają finansowania z kilku źródeł i są użytkowane przez wielu członków. Zwrócił też uwagę, że dr T. Urbańczyk powinien bardziej podkreślić zakres badań i problemów rozwiązywanych samodzielnie. Następnie dr hab. Rafał Hakalla również zwrócił uwagę, że czas wyjazdów mógłby być oczywiście dłuższy, jednak zaznaczył, że nieraz krótkie staże naukowe owocują, długoletnią współpracą naukową, a także pozwalają rozszerzyć spojrzenie na badany problem jak również zainspirować do efektywnego rozwiązania go. Kolejno głos zabrał prof. dr hab. Czesław Radzewicz, który postawił pytanie czy dorobek kandydata jest istotny w dziedzinie fizyki stwierdzając jednocześnie, że wydaje się, że Kandydat prowadzi dużo badań jednak nie w tematach istotnych dla dziedziny. W odpowiedzi dr hab. Piotr Masłowski podkreślił, że widzi możliwości by otrzymane wyniki były jeszcze dokładniejsze dzięki np. rozbudowie aparatury. Jednocześnie zaakcentował, że nie zmienia to faktu, że otrzymane przez dr T. Urbańczyka wyniki są unikalne. W odpowiedzi do postawionych pytań dr hab. Piotr Wcisło stwierdził, że dr Tomasz Urbańczyk nie prowadzi badań w „najgorętszych” tematach jednak jest specjalistą w dziedzinie klasycznej spektroskopii i rzetelnie prowadzi swoje badania, co jest dużą wartością dla dziedziny. Na koniec dyskusji dr hab. Piotr Masłowski zwrócił uwagę, że dwie publikacje będące wynikiem pobytu zagranicznego na Uniwersytecie Sofijskim mają bardzo niską cytowalność i nie są zbyt istotne.

Podsumowując dyskusję przewodniczący komisji prof. dr hab. Paweł Kowalczyk stwierdził, że wszyscy Recenzenci wystawili pozytywne recenzje jednak trzech spośród czterech Recenzentów zgadza się, iż osiągnięcia dr. Tomasza Urbańczyka zaledwie w stopniu dostatecznym spełniają warunki stawiane do nadania stopnia doktora habilitowanego. Do największych zastrzeżeń należy brak długich staży zagranicznych i niewielka liczba uczestnictw w konferencjach zagranicznych. To przekłada się na słabą rozpoznawalność prac publikowanych przez kandydata (niski indeks Hirscha i liczba cytowań bez autocytowań).

Po zakończeniu dyskusji Przewodniczący, prof. dr hab. Paweł Kowalczyk zarządził głosowanie w sprawie podjęcia uchwały o skierowanie do Rady Dyscypliny Nauki Fizyczne Uniwersytetu Jagiellońskiego wniosku o nadanie stopnia doktora habilitowanego panu dr. Tomaszowi Urbańczykowi. Wobec braku woli Habilitanta co do tajności głosowania, przeprowadzono głosowanie jawne. W głosowaniu jawnym wzięło udział siedem osób obecnych na zebraniu i uprawnionych do głosowania. Wynik głosowania był następujący:

- ZA: **6** (słownie sześć) głosów:
 - Prof. dr hab. Czesław Radzewicz
 - dr hab. Piotr Wcisło, prof. UMK
 - dr hab. Piotr Masłowski, prof. UMK
 - dr hab. Rafał Hakalla, prof. UR
 - Prof. dr hab. Franciszek Krok
 - dr hab. Kamil Awsiuk, prof. UJ
- PRZECIW: **0** (słownie zero) głosów;
- WSTRZYMUJĄCYCH SIĘ: **1** (słownie jeden) głos:
 - Prof. dr hab. Paweł Kowalczyk

Wobec pozytywnego wyniku głosowania Komisja Habilitacyjna podjęła uchwałę o wystąpieniu do Rady Dyscypliny Nauki Fizyczne Uniwersytetu Jagiellońskiego o nadanie panu dr. Tomaszowi Urbańczykowi stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk ścisłych i przyrodniczych w dyscyplinie nauki fizyczne.

Na zakończenie Przewodniczący Komisji prof. dr hab. Paweł Kowalczyk podziękował członkom Komisji za obecność na posiedzeniu oraz dyskusję, po czym zamknął posiedzenie Komisji.

Sekretarz Komisji

dr hab. Kamil Awiuk

Przewodniczący Komisji

prof. dr hab. Paweł Kowalczyk